

W ten wigilijny dzień zaśnieżony, kiedy w kościele biją dzwony moc życzeń pełnych radości, oraz w Nowym 2005 Roku szczęścia, zdrowia i pomyślności wszystkim Mieszkańcom Gminy Koźminek oraz Gościom życzy Wójt oraz Rada Gminy.

ODDANIE DO UŻYTKU SIECI KANALIZACYJNEJ W MIEJSCOWOŚCI DĘBSKO

Dnia 15 października 2004 roku zakończyła się budowa sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Dębsko.

Całkowita długość sieci grawitacyjnej i ciśnieniowej wynosi 2878 m. Sieć posiada jedną przepompownię i ma przygotowane przyłącza dla 59 mieszkań. Nowo powstała sieć kanalizacyjna została podłączona do istniejącej oczyszczalni ścieków w Koźminku.

Koszt całej inwestycji wyniósł 650.691 zł, gmina Koźminek przekazała na inwestycję ze swego budżetu 162.672 zł. Pozostałe fundusze w kwocie 488.019zł gmina pozyskała ze środków przedakcesyjnych SAPARD.

ZAKOŃCZONY REMONT SZKOŁY PODSTAWOWEJ W NOWYM NAKWASINIE

W dniu 8 listopada 2004 roku zakończyły się prace remontowe prowadzone w Szkole Podstawowej w Nowym Nakwasinie. Inwestor Gmina Koźminek, podpisał z wykonawcą robót protokół odbioru wykonanego zadania.

Umowa z wykonawcą została podpisana 7 września 2004 roku, w ramach remontu przewidziano do wykonania następujące prace:

- wymianę okien w szkole,

- konserwację dachu,
- wymianę rynien
- oraz wymianę parapetów.

Inwestycja była finansowana w 42 % z Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich, zaś pozostałe 58% środków przeznaczyła na inwestycje ze swojego budżetu Gmina Koźminek.

Całkowity koszt inwestycji zamknął się w kwocie 97.548 zł, w tym wkład własny gminy ok. 56 tys. złotych.

ZAKUP NOWYCH POJEMNIKÓW DO SEGREGACJI ODPADÓW

Gmina Koźminek zakupiła 7 nowych pojemników typu „Maxi” przeznaczonych do zbiórki i segregacji odpadów.

Do pojemników typu „Maxi” można wrzucać szkło, plastiki oraz puszki aluminiowe.

Łączny koszt zakupu pojemników to 20.154 zł, w tym dotacja 10 tys. zł z Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, pozostałą kwotę Gmina Koźminek wyasygnowała z własnego budżetu.

Pojemniki zostaną ustawione w następujących miejscowościach na terenie gminy: Dębsko (1 pojemnik), Pietrzyków (1 pojemnik), Koźminek (2 pojemniki), Oszczeklin (1 pojemnik), Stary Karolew (1 pojemnik) oraz Osuchów (1 pojemnik).

SPOTKANIE WÓJTA Z SOŁTYSAMI

W dniu 22 września 2004 roku w Urzędzie Gminy, w Koźminku odbyło się spotkanie Wójta Gminy Koźminek z sołtysami.

Na spotkaniu zostali oni poinformowani o ostatnich działaniach i inwestycjach na terenie naszej gminy.

Zapoznano ich min. z portalem internetowym Gminy Koźminek, poszczególnymi elementami strony www.

Sołtysi dowiedzieli się o zakończeniu i oddaniu do użytku nowej hali sportowej w Koźminku, zakończeniu budowy zbiornika w Murowańcu, wykonanych modernizacjach hydroforni w miejscowościach Dębsko i Pietrzyków oraz rozpoczęciu prac przy przebudowie nawierzchni dróg w miejscowościach Dąbrowa i Słowiki.

Wójt poinformował sołtysów o przebiegu wizyty z partnerskiej gminy belgijskiej, a także o podjętych wzajemnych zobowiązaniach.

Omówiono tegoroczne Dożynki Gminne, większość z sołtysów 20 (na 24 wszystkich sołtysów) opowiada się za dalszą organizacją Święta Plonów, co roku w innej miejscowości. Ustalono, że do końca 2004 roku poszczególne sołectwa mają czas na zgłaszanie ofert organizacji Święta Gminnego na swoim terenie.

W trakcie krótkiego wystąpienia Kierownik Ośrodka Doradztwa Rolniczego zapoznał wszystkich obecnych z możliwościami uzyskania kredytów i pożyczek bezzwrotnych dla rolników.

Wójt poinformował sołtysów, że Gmina będzie realizować inwestycje, które zwiększą jej atrakcyjność, są możliwe do wykonania oraz pozwalają na uzyskanie dofinansowania ze środków strukturalnych.

Na koniec dyskutowano na temat targowiska w Koźminku oraz ewentualnej zmiany jego obecnej lokalizacji.

LISTOPADOWA SESJA RADY GMINY KOŹMINEK

W dniu 9 listopada 2004 r. o godz. 9.00 w sali nr 14 Urzędu Gminy w Koźminku, odbyła się kolejna w tym roku sesja Rady Gminy.

Uchwały podjęte na sesji:

1. W sprawie nieodpłatnego przejęcia nieruchomości we wsi Dębsko.
2. Dokonania zmian w budżecie gminy na 2004 rok.
3. W sprawie zaciągnięcia zobowiązania o wartości przekraczającej granicę ustaloną w budżecie gminy.
4. W sprawie wydania opinii dotyczącej celowości realizacji modernizacji dróg gminnych z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych w 2005 roku.
5. Uchwalenie Gminnego Programu Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2005 rok.
6. Zmieniono uchwałę nr XIV/112/04 Rady Gminy Koźminek z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie współdziałania z Gminą Opatówek w celu dokonania zakupu i darowizny samochodu osobowego dla potrzeb Komendy Miejskiej w Kaliszu.
7. Przesunięto na następną sesję podjęcie uchwały, w sprawie rozpatrzenia protestów i zarzutów wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrzeży zbiornika wodnego w Murowańcu.

Na koniec poinformowano Radnych na temat wykonania budżetu gminy Koźminek za I półrocze 2004 roku.

OBCHODY ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI W GMINIE KOŹMINEK

11 listopada br. minęła 86 rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. Z tej okazji została odprawiona uroczysta msza św. w intencji ojczyzny, w kościele parafialnym w Koźminku.

Na mszy obecne były poczty sztandarowe kombatantów, Ochotniczej Straży Pożarnej oraz Szkoły Podstawowej z Koźminka.

Po zakończeniu nabożeństwa wszyscy jego uczestnicy z orkiestrą dętą i księdzem proboszczem na czele udali się pod pomnik upamiętniający ofiary obu wojen światowych z terenu gminy Koźminek. Tam odbyła się dalsza część uroczystości prowadzona przez pana Mirosława Bruzia.

fot. Urząd Gminy w Koźminku

Wójt Gminy Koźminek pan Andrzej Miklas złożył wiązkę kwiatów pod pomnikiem w imieniu swoim i Rady Gminy, były też wieńce złożone przez delegacje szkoły podstawowej oraz gimnazjum.

Słowo wprowadzające słuchaczy w historyczną atmosferę święta niepodległości wygłosił uczeń Gimnazjum w Koźminku Jakub Tomiec. Następnie uczniowie miejscowej szkoły podstawowej wykonali kilka pieśni i wierszy okolicznościowych.

Na zakończenie wystąpiła Gminna Orkiestra Dęta, która wykonała składankę pieśni żołnierskich. Po części artystycznej Wójt Gminy podziękował wszystkim uczestnikom uroczystości, pocztom sztandarowym, delegacjom z kwiatami oraz harcerzom pełniącym wartę przy pomniku.

Autor N. Sobczak

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ W KOŹMINKU

Od dnia 1 grudnia 2004 roku w Koźminku rozpoczynają działalność Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ). Pomieszczenia warsztatów usytuowane są przy ulicy Ciasnej 3 a.

Powstanie warsztatów ma na celu rehabilitację społeczną i zawodową osób niepełnosprawnych, zmierzającą do ogólnego rozwoju oraz poprawy sprawności, niezbędnej do samodzielnego oraz aktywnego życia. Ponadto WTZ zapewnią naukę i rozwijanie specjalistycznych

umiejętności zawodowych na miarę indywidualnych możliwości.

Zajęcia terapeutyczne będą prowadzone w pięciu pracowniach: gospodarstwa domowego, komputerowej, artystycznej, krawieckiej oraz rękodzieła. Natomiast na oddzielnej sali rehabilitację poprowadzi specjalista rehabilitant.

Uczestnicy zajęć mają zapewnioną opiekę pielęgniarki, ponadto z warsztatami będzie współpracował lekarz i psycholog.

Organizator zapewnia także uczestnikom, którzy nie mogą samodzielnie dotrzeć na zajęcia dowiezienie na i odwiezienie po zakończeniu zajęć.

Kierownikiem Warsztatów Terapii Zajęciowej w Koźminku, został pan Mariusz Dembicki z Kalisza.

Uroczyste otwarcie warsztatów przewidywane jest w miesiącu styczniu po uzupełnieniu wyposażenia wszystkich sal.

Warsztaty Terapii Zajęciowej są jednostką organizacyjną Gminy Koźminek.

PASOWANIE GIMNAZJALISTÓW W KOŹMINKU

Tradycją w gimnazjum, stało się pasowanie uczniów klas pierwszych na gimnazjalistów. Pierwszoklasiści z niecierpliwością oczekiwali na ten dzień, zdając sobie sprawę, że od tej chwili staną się pełnoprawnymi członkami gimnazjalnej społeczności.

Uroczystość odbyła się w dniu 28 października w sali OSP w Koźminku. Na imprezę zaproszono władze gminne, kościelne, komendanta Policji, Rady Rodziców oraz dyrektorów zaprzyjaźnionych szkół podstawowych.

Ceremonii pasowania uczniów, dokonała dyrektor Gimnazjum w Koźminku pani Iwona Chojnacka – Adamus. Uczniowie złożyli uroczyste ślubowanie na flagę państwową, następnie przeszli przez tradycyjny próg, posypując go ziarnem symbolizującym dostatek dobrych uczniów, wiedzy oraz umiejętności.

Po części oficjalnej odbyła się część artystyczna, przygotowana przez klasy pierwsze, pod kierunkiem pań Małgorzaty Masłowskiej, Marii Poniatowskiej, Izabeli Czechowskiej, Bożeny Uklei, a oprawę muzyczną programu zapewniła pani Róża Buchnajzer.

Ostatnim akcentem dnia była dyskoteka dla młodzieży, którą poprowadzili DJ Marcin Bilawski i Mateusz Pławiak.

Pasowanie uczniów w Gimnazjum odbyło się już po raz szósty, jest to ważna uroczystość która na długo pozostaje w pamięci młodzieży.

Autor R. Buchnajzer

DZIEŃ SENIORA W GMINIE KOŹMINEK

W dniu 9 listopada 2004 roku na sali OSP w Koźminku, odbyło się uroczyste spotkanie pań i panów Seniorów z terenu naszej gminy.

Na swoje święto przybyło około 90 seniorów i senierek, w tym kilka pań które obchodziły niedawno

80 - te urodziny. Najstarszym jubilatkom po pięknej róży wręczył Wójt Gminy Koźminek.

Wójt złożył wszystkim Seniorom najlepsze życzenia z okazji ich święta, a następnie na ręce Przewodniczącej Koła Emerytów Jadwigi Pingot przekazał wspaniały bukiet kwiatów.

Uroczystość uświetniły swymi występami dzieci ze Szkoły Podstawowej w Koźminku, które przygotowały okolicznościowy program artystyczny pod kierunkiem pań Aliny Frankiewicz, Żanety Janiak i Małgorzaty Nawrockiej.

Po występach dzieci dostały smaczkowe drożdżówki, które ufundował kierownik Piekarni GS w Koźminku pan Jacek Wolniaczyk.

fot. M. Kaczmarek

Dla wszystkich Seniorów oraz zaproszonych gości przygotowano gorący posiłek, a na deser podano różne rodzaje ciasta.

Uroczystość została przygotowana przez panie z Koła Emerytów, przy pomocy i wsparciu Urzędu Gminy w Koźminku.

WAŻNA INFORMACJA

Uprzejmie informujemy, że zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.) istnieje obowiązek uzyskiwania pozwoleń zintegrowanych przez użytkujących instalacje przemysłowe, które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055). Wśród nich znalazły się instalacje do chowu lub hodowli świń i drobiu o liczbie stanowisk powyżej 2000 dla świń o wadze ponad 30 kg, 750 dla macior oraz 40000 dla drobiu.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 września 2003 r. w sprawie późniejszych terminów uzyskania pozwolenia zintegrowanego (Dz. Nr 177, poz. 1736) ostateczny termin uzyskania pozwolenia zintegrowanego przez użytkujących ww. instalacje związane z utrzymaniem

trzody chlewnej przypada na **31 grudnia 2004 r.** a w przypadku drobiu na **31 grudnia 2005 r.**

Stan realizacji obowiązków w tym zakresie jest wysoce niezadowolający i grozi poważnymi konsekwencjami, jakie będą wkrótce musieli ponieść hodowcy trzody chlewnej i drobiu.

Należy dodać, że nie uzyskanie w terminie pozwolenia zintegrowanego skutkuje wstrzymaniem w drodze decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska użytkowania instalacji.

WYMIANA STARYCH DOWODÓW OSOBISTYCH NA NOWE

Urząd Stanu Cywilnego w Koźminku, przypomina mieszkańcom naszej gminy o konieczności obowiązkowej wymiany starych dowodów osobistych na nowe.

Zgodnie z przepisami dowody wydane w latach:

1962-1972 powinny zostać wymienione do 31 grudnia 2003 roku,

1973-1980 należy wymienić do dnia 31 grudnia 2004 roku,

1981-1991 należy wymienić do 31 grudnia 2005 roku,

1992-1995 należy wymienić do 31 grudnia 2006 roku,

1996-2000 należy wymienić do 31 grudnia 2007 roku.

Złożenie wniosku wymaga osobistego stawiennictwa wnioskodawcy.

Do wniosku należy załączyć: 2 aktualne fotografie, dowód uiszczenia opłaty w kwocie 30 zł oraz odpis skrócony aktu urodzenia lub małżeństwa jeśli nie został sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w Koźminku.

Blisze informacje pokój nr 11 w Urzędzie Gminy, nr telefonu kontaktowego 76 - 38 - 607.

„KALSAD” NA TARGACH POLAGRA 2004

W dniach od 7-10 października odbyły się Międzynarodowe Targi Poznańskie „Polagra Farm 2004”, na których zaprezentowano liczne nowości oraz odbyły się seminaria i spotkania branżowe.

Targi podzielono na cztery grupy tematyczne: Pole, Hodowla, Ogród i Las oraz Rozwój Wsi w ramach których prezentowano oferty dla poszczególnych działów sektora rolniczego.

W pawilonie Hortii Logistyka nie zabrakło akcentu naszej gminy, Kaliskie Zrzeszenie Producentów Owoców i Warzyw „KALSAD” oraz Zrzeszenie Producentów Warzyw „Pomidor Kaliski”, zorganizowało tam swoją wystawę. Dzięki pomocy Starostwa Powiatowego w Kaliszu było możliwe sfinansowanie ekspozycji, a także zaprezentowanie grup producenckich z naszego regionu.

Szczególne podziękowania należą się panu Stanisławowi Chabierskiemu radnemu Powiatu Kaliskiego, który osobiście zaangażował się w przygotowanie wyjazdu i stoiska promocyjnego. Gościem naszych producentów był Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego Józef Racki, który popiera tworzenie i działalność grup producenckich.

Autor B. Drobniak

UDZIAŁ SZKOŁY PODSTAWOWEJ Z MOSKURNI W BIEGACH SZTAFETOWYCH POWIATU KALISKIEGO

W środę 13 października 2004 roku uczniowie Szkoły Podstawowej z Moskurni wzięli udział w Mistrzostwach Powiatu Kaliskiego w Sztafetowych Biegach Przełajowych.

Do zawodów przystąpiło 11 zespołów z terenu całego powiatu kaliskiego, w skład każdego zespołu weszło 5 dziewcząt i 5 chłopców.

Szkołę w Moskurni reprezentowali: Paulina Tomczyk, Krzysztof Wypyszyński, Emilia Tomczyk, Dawid Łosiak, Monika Matuszczak, Mateusz Pietura, Małgorzata Mikołajczyk, Michał Biniaszczyk, Natalia Pietura (kapitan) oraz Dominik Krysiak.

Bieg został rozegrany na dystansie 10 x 800 metrów, zespoły dziewcząt i chłopców biegały na przemian.

W ogólnej klasyfikacji uczniowie z Moskurni zajęli czwarte miejsce, uzyskując czas 35.44 min. przed SP Nr 17 z Kalisza która zajęła trzecie miejsce, SP z Rajska która zajęła drugie miejsce oraz SP z Opatówka która zajęła pierwsze miejsce.

Autor P. Olejnik

HISTORIA BOŻEGO NARODZENIA

Trudno jest ustalić, od kiedy chrześcijanie świętowali tę Uroczystość. Najwcześniejsze informacje pochodzą z tzw. Depositio Martyrum datowanego na rok 354, a zredagowanego ok. 20 lat wcześniej (335-336). Można, zatem przypuszczać, iż Kościół rzymski celebrował Uroczystość Bożego Narodzenia już wcześniej, być może ok. roku 313. Jest to uzasadnione, jeśli przyjmie się, że święta te obchodzono jako dziękczynienie za zwycięstwo cesarza Konstantyna Wielkiego nad Maksencjuszem. Inna hipoteza mówiąca o roku 300, a może 275 jest również możliwa do przyjęcia przy założeniu, że chrześcijanie, czcąc narodzenie Jezusa Chrystusa odpowiedzieli w ten sposób na ustanowienie przez cesarza Aureliana (270-275) święta państwowego Natalis Solis Invicti (narodzin boga Słońca) obchodzonego w dniu przesilenia zimowego tj. 25 grudnia.

Dla chrześcijan, nieznaną dokładnej daty narodzin Zbawiciela, data ta miała znaczenie symboliczne. Chrystus - Światłość przychodzący na świat przezwyciężył ciemności grzechu, podobnie jak światło słońca coraz dłuższego dnia przezwycięża ciemności nocy. Inna tradycja opierająca się na apokryfach Nowego Testamentu mówi, że poczęcie Chrystusa dokonało się 25 marca, zatem święto Jego narodzin musi przypadać 25 grudnia.

Ojcowie Kościoła przemawiając w Uroczystość Bożego Narodzenia podkreślali fakt uniżenia się Syna Bożego po to, aby wywyżczyć i wywyższyć człowieka. Św. Cezary z Arles (+543) uświadamiał, więc swoich słuchaczy: "zstąpiła ku nam droga, po której możemy iść ku górze. Przyszedł sędzia, który ukarał

śmierć i obronił przed nią człowieka. Przyszedł lekarz, który usunął choroby, a chorym darował wieczyste zdrowie".

Właściwe przeżycie świąt Bożego Narodzenia wymagało jednak odpowiedniego przygotowania wszystkich chrześcijan. Przybiera ono różne formy w poszczególnych Kościołach lokalnych. W V w. w Kościele galijskim (dzisiejsza Francja) zachowuje się post trzy razy w tygodniu (poniedziałki, środy, piątki) już od 11 listopada. W Kościele rzymskim w V/VI w. zaczyna się praktykować Adwent. Obejmuje on cztery tygodnie lub cztery niedziele poprzedzające święta Bożego Narodzenia. Podobna praktyka przyjmuje się także w Kościele Wschodnim. Ojcowie Kościoła zatroskani o głębokie przeżycie Świąt wykorzystują ten czas, zachęcając do bardziej intensywnego życia religijnego, szczególnie do podjęcia praktyk pokutnych. Św. Maksym Wyznawca (+662) wołał: „przeto najpierw przez wiele dni uprzątajmy swe serca, porządkujmy sumienia, oczyszczajmy ducha, a nieskalanego Pana, który przychodzi, podejmiemy jaśniejący i bez zwały... Bo każdy, kto tego dnia będzie zbrukany, da dowód obojętności wobec narodzin Chrystusa... Chociaż bowiem ciałem weźmie udział w uroczystości Pańskiej, duchem jednak będzie daleko od Zbawcy".

W ciągu kolejnych wieków tradycje narodowe ubogacały Uroczystość Bożego Narodzenia w wiele wspaniałych obrzędów i zwyczajów. W swojej istocie pozostały one jednak, podobnie jak wiele innych uroczystości, takimi, jakimi stworzył je starożytny Kościół, niosąc światu przesłanie wyrażone przez św. Hieronima (+420): "Bóg stał się człowiekiem... Mieszkaniec i Stwórca niebios zamieszkał na ziemi, aby człowiek, mieszkaniec ziemi, mógł przenieść się do nieba".

CHOINKA

Tradycja bożonarodzeniowego drzewka, czyli choinki, pochodzi z terytorium Niemiec około 700 roku n.e. Dopiero od przełomu XVIII i XIX w. zwyczaj ten rozprzestrzenił się na kraje anglosaskie i - dzięki niemieckim imigrantom - Stany Zjednoczone.

Wtedy też zaczęto dekorować drzewka różnymi łąkociami, ale to dopiero w 1880 r. sklep Woolworths

w swej ofercie sprzedaży umieścił też ozdoby choinkowe. Tradycja mówi, iż pionierem świateł choinkowych - na początku w postaci świeczek - był ojciec niemieckiego protestantyzmu, Marcin Luter. Światła elektryczne pojawiły

się w 1882 r.

Pierwszą udekorowaną ozdobami i światłami choinkę ustawił na zewnątrz w 1923 r. przed Białym Domem w Waszyngtonie prezydent Calvin Coolidge.

Jeszcze z czasów średniowiecza pochodził zakaz używania do dekoracji świątecznych jemioli, uważano, iż ma związek z tradycją pogańską. Zalecano natomiast ostrokrzew, którego ostre końce liści symbolizować miały kolce korony cierniowej, jaką nałożono w trakcie sądu Chrystusowi na głowę. Czerwone kulki owoców symbolizowały z kolei krople krwi. Stąd to właśnie gałązki ostrokrzewu wpisały się w tradycję Bożego Narodzenia.

Jemioli używa się jednak wciąż m.in. w Skandynawii: wieńcami z jemioli zdobi się frontowe drzwi domostw.

W kultuwujących tradycje bożonarodzeniowe domach drzewka dekoruje się specjalnie wypiekаныmi na tę okazję piernikami, ręcznie wykonanymi łańcuchami, gwiazdami i - znanymi bardziej z czasów Świąt Wielkanocnych - wydmuszkami. Na choince wieszają się też jabłka, orzechy, drobne łąkocie, a także oczywiście bańki i światła oraz - nierzadko - sztuczne ognie. Szczyt choinki wieńczy szpic bądź gwiazda.

Choinki rozbiera się dopiero 2 lutego, w święto Matki Boskiej Gromnicznej.

Interesujące miejsca w naszej gminie

ZABYTKOWA KAPLICA W KRZYŻÓWKACH

Krzyżówki mała miejscowość położona w odległości 5 kilometrów od Koźminka oraz 25 kilometrów od Kalisza, z przepiękną drewnianą kaplicą pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Nazwa Krzyżówki pochodzi prawdopodobnie z faktu krzyżowania się w tej miejscowości lokalnych dróg: Koźminek – Krzyżówki – Młynisko -Morawin oraz Koźlątków – Młynisko – Kamień – Dębe.

Kaplica znajduje się w lesie, przy drodze z Krzyżówek do Koźlątkowa. Dawniej mówiono o niej Koźlątków – Jelemie, obecnie wszyscy używają nazwy kaplica w Krzyżówkach.

Kiedy zrodził się pomysł zbudowania kościoła trudno dziś dociec, wiadomo że jego inicjatorem był Ksiądz Wacław Bliźniński z Liskowa. Można przyjąć, że na budowę kaplicy wpłynęły następujące okoliczności:

- Duża odległość do okolicznych kościołów w Koźminku (6 km), Liskowie (10 km), Dębem (10 km) i Kosmowie (8 km) a więc chęć przybliżenia usługi duszpasterskiej okolicznym wioskom.

- Duża liczba letników z Kalisza wypoczywających w Krzyżówkach, którzy chcieli mieć w pobliżu kościół.

- Zbudowanie placówki wypoczynkowo – zdrowotnej dla dzieci w lesie koźlątkowskim.

Dnia 15 sierpnia 1932 roku w Krzyżówkach odprawiono po raz pierwszy odpust. Mszę świętą celebrował ksiądz proboszcz z Dębego, zaś homilię wygłosił ksiądz proboszcz z Rychnowa, można przyjąć datę odpustu za początek budowy kaplicy (na podstawie „Liskowianina” Nr 2 z 1996 roku).

Projekt kaplicy przygotował inż. arch. Kowiński z Warszawy, roboty budowlane rozpoczął ksiądz kapelan Capiński wraz z panem Neumannem. W 1932 roku zakończono roboty budowlane na zewnątrz budynku, a w roku 1933 wewnątrz budynku.

Pieniądze na budowę uzyskano się z ofiar wiernych (223,86 zł) i loterii fantowych (396,46 zł).

Po księdzu Capińskim pracami kierował ksiądz Aleksander Kwiatkowski, który ostatecznie zakończył prace budowlane w sierpniu 1934 roku.

fot. M. Kaczmarek

„Liskowianin” Nr 4 z 1936 roku podaje, że: „(...)W kaplicy NMP w Krzyżówkach położonej w pięknym zagajniku młodego lasu borowego, począwszy od maja, w każdą niedzielę i święta o godz. 9.00 była odprawiana Msza święta przez księdza kapelana M. Suskiego...Na Mszę świętą przychodziły dzieci z kolonii letnich z Krzyżówek (180 dzieci) i Sokołówki (120 dzieci), poza tym licznie gromadził się lud z sąsiednich wiosek, a więc z Krzyżówek, Koźlątkowa, Zakrzyna, Młynisk, Morawina i Kamienia. W każdym miesiącu przystępowało około 200 dzieci do spowiedzi i komunii świętej”.

W tym samym numerze „Liskowianina” podano informację, że na potrzeby kaplicy urządzano zbiórkę uliczną, przedstawienie, kosz szczęścia i zabawę. Udało się zebrać 358,89 zł, za zebrane środki pieniężne kupiono min. nową menesę ołtarzową, całe umeblowanie zakrystii (komodę na ubrania, szafkę na naczynia kościelne i inne sprzęty, a także stacje męki pańskiej).

W 1938 roku ze składek niedzielnych i dochodów wykonano ogrodzenie, natomiast państwo Fiszowie podarowali kościołowi piękny mszał i świece na ołtarz z nadstawkami.

Podczas wojny okupant hitlerowski rozebrał wiosną 1942 roku kaplicę, pozostawiając tylko fundamenty. Rozbiórki dokonała okoliczna ludność pod nadzorem niemieckiego gospodarza Rose.

Z tego drzewa Niemcy zbudowali szopę przy kolejce wąskotorowej w Goliszewie, a drzwi z kaplicy trafiły do młyna goliszewskiego (podwodami jechał pan Ziemiak z Koźlątkowa). Dzwon kościelny z kościoła umocowano na owczarni w niemieckim majątku Weichet, przy jego pomocy zwoływano okolicznych mieszkańców do przymusowej pracy dla okupanta.

Natomiast tabernakulum i lipową figurkę Matki Boskiej, ukrywała w beczce z otrębami przez okres wojennej zawieruchy pani Małgorzata Humelt. Krzyż z kaplicy przechowała pani Zofia Ignasiak.

Obrazu Matki Bożej używali jako tarczy strzelniczej, Niemcy zamieszkujący u państwa Fiszów.

Po wojnie inicjatywa odbudowy kaplicy wyszła od pani Wandy Fisz – Różanowicz. Powstał komitet odbudowy kaplicy w skład, którego weszli państwo Fiszowie, z Krzyżówek: Franciszek Kępa, Józef Gaj, Franciszek i Jan Kołodziejczakowie, Józef Kraszkiewicz, państwo Kubiakowie, Michał Ostrowski; z Koźlątkowa: Józef Ignasiak, Adam Ignaszak, Marcin Sałata; z Młynisk: Andrzej Marczak, Władysław Ziółkowski i inni.

Zbierano środki od różnych darczyńców oraz na loteriach, łącznie udało się zgromadzić około 250 tys. złotych za które kupiono od Franciszka Paruszewskiego drewnianą stodołę. Do obróbki drewna przystąpili cieśle z Krzyżówek panowie Franciszek Konopa i Michał Ostrowski (jako zapłatę dostali drewno pozostałe po wybudowaniu kaplicy). Całą stolarkę wykonał pan Ludwik Marczyński z Młynisk.

Kaplica została umiejscowiona na przedwojennych fundamentach, początkowo posiadała prowizoryczne zadaszenie. Dzięki pomocy o. Kazimierza Maciejewskiego z Kalisza zdobyto środki na dach. Piękny obraz płaskorzeźbę Matki Boskiej ufundowała i namalowała córka St. Bliźnińskiego pani Maria Bilźńska - Orthwein. Podłogę wykonały warsztaty szkolne z Liskowa, dachówkę ofiarował pan Władysław Wątróbski z Kalisza (wartości 80 tys. zł). Wszystkie ornaty w 1948 roku ofiarował anonimowy ksiądz z Ameryki. Fisharmonie, która służyła przez wiele lat ufundował pan Adam Ignaszak z Koźlątkowa.

Poświęcenie kaplicy odbyło się w sierpniu 1948 roku, dzięki staraniom ówczesnego proboszcza księdza A. Kwiatkowskiego.

Kaplicą opiekowali się kolejno: Franciszek i Weronika Kołodziejczakowie z córką Krystyną, pan Kazimierz Humelt, pan Józef Lubaski, pan Józef Kraszkiewicz, potem jego córka, a po niej od roku 1977 do dnia dzisiejszego kaplicą opiekuje się pan Czesław Pośpiech z Młyniska.

Kaplica podlega parafii w Liskowie, uczęszczają do niej mieszkańcy Krzyżówek, Młyniska, Koźlątkowa oraz Sokołówki.

Odpust odbywa się w kościele, w pierwszą niedzielę po 15 sierpnia, co roku przybywa na niego dużo mieszkańców i gości.

W roku 2004 w kaplicy odbyła się Msza Dożynkowa przy okazji Dożynek Gminy Koźminek.

CZWARTE MIEJSCE OLI DAWIDOWICZ

Aleksandra Dawidowicz zajęła czwarte miejsce na mistrzostwach świata junierek w kolarstwie górskim, które odbyły się we francuskim Les Gets. Ola pokonała aktualną mistrzynię Europy i była najlepszą z Polek.

Faworytkami były dwie Szwajcarki: Emilie Siegenthaler i Nathalie Schneitter. Od początku wyścigu tempo dyktowała najstarsza z Polek, Magdalena Pyrgies, która jednak po defekcie zeszła z trasy. Czeszka Tereza Hurikova miała szansę na złoto, ale przebiła dętkę.

W rezultacie wygrała Schneitter, a czwarte miejsce zajęła Dawidowicz.

KRÓTKA STATYSTYKA

Od 1 stycznia 2004 roku do końca listopada 2004 roku na terenie gminy Koźminek:

- urodziło się 65 dzieci (w tym 32 chłopców oraz 33 dziewczynek),
 - w tym samym czasie zmarło 71 osób (w tym 40 mężczyzn oraz 31 kobiet),
 - jednocześnie 42 mężczyzn oraz 41 kobiet z terenu naszej gminy wstąpiło w związek małżeński.
-

WARTO WIEDZIEĆ

Społeczeństwo obywatelskie – społeczeństwo, w którym zespół instytucji oraz różnego typu dobrowolnych, spontanicznych organizacji, związków i stowarzyszeń jest podstawową samodzielną, wolną od ingerencji państwa rozwoju obywateli, a zarazem stanowi wyraz ich własnej aktywności, inicjatyw i potrzeb. Za prekursora społeczeństwa obywatelskiego uważa się Arystotelesa, według którego cały rozwój społeczny zmierza do stworzenia państwa.

Etapami rozwoju społeczeństwa są:

- powstanie rodziny (gospodarstwa domowego),
- powstanie gminy wiejskiej,
- a w końcu powstanie państwa.

Człowiek w społeczeństwie obywatelskim jako istota państwowa nie może żyć poza państwem, albowiem tylko w nim urzeczywistnia się jego społeczna natura. Celem państwa jest stworzenie ludziom dobrego życia, tzn. pełnego rozwoju materialnych i moralnych wartości, których ludziom potrzeba.

Życie publiczne zapewnia każdemu człowiekowi większą możliwość samorealizacji, niż życie prywatne. Interes pojedynczego człowieka może być realizowany tylko dzięki obywatelskiej współpracy,

przyczyniając się w ten sposób do realizacji interesów innych ludzi.

Społeczeństwo obywatelskie jest to społeczeństwo państwa demokratycznego, aktywne publicznie, świadome swoich celów, zdolne dla samoorganizowania się dla realizacji celów ekonomicznych, politycznych, społecznych.

Punktem wyjścia do wszelkich rozważań o społeczeństwie obywatelskim jest samorealizujący się człowiek, autonomiczny, akceptujący, a także szukający aprobaty u innych. Bierze on udział w działalności ekonomicznej, kulturalnej, domowej, stowarzyszeniowej i każdej innej, która rodzi się i rozwija w środowiskach lokalnych. Te z kolei są źródłem tego rodzaju inicjatyw, nieograniczonych naciskami władzy o charakterze państwowym. Odwrotnie jest, gdy państwo nie stwarza ram prawnych dla tego rodzaju działalności.

W środowiskach lokalnych społeczeństwo obywatelskie jest postrzegane jako porozumienie wspólnotowe wolnych i równych obywateli, którzy swoją jedność zawdzięczają między innymi uzgodnionemu wcześniej postępowaniu. Ten consensus opiera się o następujące zasady państwa demokratycznego:

a) Potrzeby ludzkie zaspokajane są przez podział pracy, wolny rynek, wzrost konsumpcji. Produkuje się pewne dobro, by zaspokajać potrzeby będąc samemu uzależnionym od efektów pracy innych osób.

b) Poszczególni członkowie społeczeństwa obywatelskiego są właścicielami zdolności i tego, co uzyskają przy zastosowaniu swych zdolności. W punkcie wyjścia jednostki są równouprawnione, tzn. korzystają z równych szans i możliwości indywidualnego rozwoju.

c) Jednostki realizują dobrowolnie cele na własny koszt. Podejmują decyzje samodzielnie, czynią to przestrzegając jednak pewnych reguł gry rynkowej. Reguły te nie są jednakowe dla wszystkich. Ich funkcją główną, ale nie jedyną jest zawsze ochrona prywatnej własności i indywidualnych dóbr.

Społeczeństwo obywatelskie realizuje, więc to wszystko, co nie jest zabronione przez prawo i akceptowane przez zasady moralne. Na dodatek zabrania się w nim jak najmniej, co dozwolone, jednostki mogą robić jak chcą. To pozwala z kolei zwiększyć możliwości wyborów i rozwiązań, które zarówno dla społeczeństwa obywatelskiego i dla jednostki są najbardziej efektywne i opłacalne.

Tak ujmowane społeczeństwo otwiera (i zamyka) możliwości dla swoich obywateli. Głównie tych działań jednostek i zbiorowości, które tworzą teraźniejszość. Społeczeństwo obywatelskie cechuje wielość i różnorodność podmiotów, jednostek i instytucji oraz stosunków, które podmioty te łączą. Ich różnorodność przejawia się w postaci konfliktów. Te ostatecznie decydują o kierunkach rozwojowych. W tym przypadku można powiedzieć, że ostateczny efekt przejawia się w starciu, różnych racji, jako wypadkowa pluralistycznych sił mniej lub bardziej wyraźnych z punktu widzenia różnych podmiotów i działań.

Socjologowie uważają, że społeczeństwo obywatelskie cechuje się następującymi właściwościami:

- osiąga wysoki poziom organizacji społecznej,
- posiada samoczynny, napędzający się wzrost ekonomiczny i kulturalny (gospodarka rynkowa),
- kieruje się pozytywnym stosunkiem do innych ludzi i innych społeczeństw,
- jest tolerancyjne i otwarte na racjonalne argumenty, inne kultury i postawy odmienne światopoglądowo,
- jest racjonalne, rezygnuje z fatalizmu i wiary w przeznaczenie,
- w tym kontekście samo walczy o swój los
- formą organizacji jest w nim samorząd lokalny, liczne stowarzyszenia pozarządowe, a w życiu politycznym, współzawodniczące ze sobą partie i grupy interesu (lobby).

Tego rodzaju reguły uszczuplają ramy władzy państwowej. Nie jest to jednak równoznaczne z paraliżowaniem działalności państwa czy ograniczaniem jego możliwości pozytywnego i nacechowanego dobrą wolą działania. Zakłada się jednak, że wola (władztwo) państwa musi być popierana, przez co najmniej większość społeczeństwa obywatelskiego.

UWAGA !

Informujemy naszych czytelników, że wychodząc naprzeciw oczekiwaniom i Waszym sugestiom, zaczynamy w naszej gazecie umieszczać Państwa ogłoszenia dotyczące np: sprzedaży, kupna różnych artykułów, zamiany itp.

Ogłoszenia będą na razie umieszczane bezpłatnie, treść ogłoszeń należy dostarczać osobiście do pokoju nr 32 w Urzędzie Gminy (drugie piętro).

Redakcja zastrzega sobie prawo do możliwości przeredagowywania treści ogłoszenia, jego skrócenia lub nie umieszczenia treści danego ogłoszenia w Informatorze Gminnym.

Tekst ogłoszenia powinien być krótki i podawać podstawowe informacje oraz nr telefonu kontaktowego osoby podającej ogłoszenie.

OGŁOSZENIA:

Klub „Super Linii”: gimnastyka, basen, diety, wycieczki i porady lekarskie.

Serdecznie zapraszamy do wspólnego gubienia nadwagi i świetnej zabawy. Spotkania odbywają się we wtorki i czwartki o godz. 19.00 w gimnazjum w Koźminku (sala gimnastyczna).

Kontakt: 0 604 560 479.

Tanio sprzedam magnetowid 76-38-283 po 18.00

ZNANE PRZYSŁOWIA

„Kto nie ma dzieci wychowuje je dobrze”.

„Niezaspokojenie to pierwszy krok postępu”.

„Kto nie poprawia drobnych niedociągnięć, nie zapanuje nad wielkimi”.

„Kto się boi kośćmi do gry trząść, szóstki nigdy nie wyrzuci”. (prysłowie chińskie)

„Choć skromność jest cnotą, wstyd jest grzechem”.

„Wolność polega na robieniu tego czego się pragnie”.

„Jeśli nie uda ci się za pierwszym razem, spróbuj znowu”.

„W cudzym oku źdźbło widzicie, a w swoim belki nie zauważacie”.

„Jeśli chcesz wygrać wojnę, postaw się w sytuacji przeciwnika”.

„Cierpliwość wobec starych urazów sprowadza nowe”.

„Wiedza bez praktyki to dopiero połowa artysty”.

„Gdy człowiek w złości, rozum go opuszcza”.

„Słowa mierz nie ilością, ale wagą”.

CIEKAWOSTKA

KOREK

"Producentem" korka jest wiecznie zielony dąb korkowy (*Quercus suber* L.). Drzewo to wykształciło się w erze trzeciorzędu na Półwyspie Iberyjskim, w okresie formatowania się basenu Morza Śródziemnego. Tam też są jego największe zasoby. W Europie od lat materiał ten stosowany jest na zatyczki do butelek i materiał izolacyjny. Otwarcie Polski na świat pozwoliło nam poznać jego współczesne zastosowanie: ściennie i podłogowe wykładziny. Każdy, kto zetknął się z korkiem w tej formie, był mile zaskoczony, ponieważ jest to wdzięczny, łatwy w układaniu, ciepły materiał, służący przez wiele lat.

Właściwości fizyczne kory korkowej są imponujące: jest pięciokrotnie lżejsza od wody, nieprzepuszczalna dla cieczy i gazów, niepodatna na działanie wilgoci i gnicie. Płyty z korka są niehigroskopijne, dlatego nie pochłaniają pary wodnej - mogą, zatem być stosowane w pomieszczeniach o dość znacznym zawilgoceniu, np.: wielkiej płyty czy bloczków żuźlowych. Idealnie izoluje też od wpływu żył wodnych.

Korek w budownictwie okazał się nie do pobicia - współczynnikiem przewodzenia ciepła przewyższa nie tylko wełnę mineralną, beton komórkowy, ale także styropian. Znana jest zdolność wykładziny korkowej do amortyzacji drgań i wygłuszenia pomieszczeń. W świetle najnowszych badań, wykładziny korkowe, mając przeciwny ładunek elektryczny, nie elektryzują się, nie przyciągają, więc cząstek kurzu, najczęstszej przyczyny alergii. Ważne cechy korka to bardzo wolne starzenie się wymiarów i niezwykła trwałość. Boazerie korkowe wykonane są z naturalnego korka, fabrycznie pokrywane ochronną warstwą naturalnego wosku lub specjalnymi farbami. Okładziny niewoskowane można

zabezpieczyć i zwiększyć ich trwałość, pokrywając je lakierami do drewna.

Boazerie korkowe występują w postaci płyt grubości 3 mm i rozmiarze 30x60 cm. Obecnie można nabyć ponad 30 rodzajów boazerii korkowych nawet z kolorowymi podkładami (np.: czarnym, czerwonym, zielonym) lub barwionych zewnętrznie w pastelowych barwach i kolorze białym. Parkiety korkowe wykonane są jako wielowarstwowe płyty z korka. Korek pozyskuje się prawie wyłącznie z dębów korkowych, gdyż tylko one wytwarzają korę o jednolitej budowie. Wprawdzie niewielkie ilości korka są pozyskiwane w Brazylii także z drzewa "Pau Santo" (*Kielmeyera coriacea*) i trochę w Japonii z tamtejszego dębu, *Quercus variabilis*, ale przyjęło się nazywać korkiem tylko korę dębu korkowego.

W przeciwieństwie do większości dębów, dąb korkowy (w systematyce biologicznej występujący pod nazwą *Quercus suber L.*) jest wiecznie zielony, jego liście zmieniają się przeważnie co dwa lata.

Dęby korkowe żyją przeciętnie około 150 lat, chociaż zdarzają się drzewa dwustuletnie. W Portugalii kwitną od kwietnia do czerwca a czasami w sierpniu i wrześniu.

W pełni rozrośnięte drzewa korkowe mają od 9 do 12 metrów wysokości i pnie o średnicy od 0,9 do 1,2 metra, ale jest wiele starych drzew piętnastometrowych i wyższych, o średnicy przekraczającej 2,5 metra przy podstawie.

Najlepsze warunki dla rozwoju dębów korkowych występują tylko na niewielkim obszarze zachodniej części basenu Morza Śródziemnego: w północnej Afryce (Maroko, Algieria, Tunezja), w południowej Francji (zwłaszcza na Korsyce), we Włoszech, w Hiszpanii i w Portugalii.

SŁYNNE CYTATY

„Najlepiej jest być sobą - prostym, prawdziwym i dostojnym”. (Robert Browning)

„Czuj się dzielny, działaj tak, jakbyś był dzielny... jest bardzo prawdopodobne, że atak odwagi zastąpi atak lęku”. (William James)

„Jaki jest pierwszy obowiązek człowieka ?
Odpowiedź jest krótka - być sobą”. (Henryk Ibsen)

„Najważniejszą rzeczą jest wiedzieć jak być samowystarczalnym”. (Michel de Montaigne)

„Kto pragnie, a nie działa, szkody prowokuje”. (Francis Bacon)

„Jakże lubię być lubianym i czegoż ja nie robię, aby być lubianym”. (Charles Lamb)

„Ważne, by uzmysłwić sobie, że wszystko przemija. Ja też mam świadomość, że są role, których już nigdy nie zagram”. (Aktor Stanisław Mikulski w wywiadzie dla „VIVY” 2004 r.)

„Świat ulegnie przemianie tylko wtedy, kiedy mężczyźni i kobiety dobrej woli i wszystkie narody prawdziwie przyjmą, że jedyną drogą godną rodziny ludzkiej jest droga pokoju, wzajemnego poszanowania i miłości oraz solidarności z potrzebującymi”. (Jan Paweł II)

„Człowiek zyskuje pogardę innych i sam pogardza sobą, jeżeli sprzedaje swoją godność i honor, aby zyskać bogactwo lub status społeczny czy nawet ocalić swoje życie”. (Arnold Joseph Toynbee)

„Nie należy ani okrętu przytwierdzać do jednej kotwicy, ani życia opierać na jednej nadziei”. (Epiktet)

„Najkrótsze i najbardziej niespokojne jest życie tych, którzy zapominają o przeszłości, lekceważą teraźniejszość, lękają się przyszłości. Kiedy dochodzą do kresu, zbyt późno pojmują, nieszczęśliwi, że byli tak długo zajęci niczego nie robiąc”. (Seneka Starszy)

„W życiu są dwie tragedie. Jedna, kiedy nie uzyskujemy tego, czego pragniemy, i druga, kiedy to dostaniemy”. (George Bernard Shaw)

Nasza Wielkopolska

GMINA OSTRORÓG

Gmina Ostroróg leży na Równinie Szamotulskiej wchodzącej w skład Pojezierza Poznańskiego, które jest częścią Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej. Usytuowana jest w powiecie szamotulskim i województwie wielkopolskim. Miasto Ostroróg, będące siedzibą urzędu, wyróżnia się malowniczym położeniem na północnym brzegu Jeziora Wielkiego nad rzeką Ostrorogą. Miasto to położone jest w odległości 45 km na północny zachód od Poznania. W odległości 10 km od miasta znajduje się w Szamotułach stacja kolejowa stanowiąca ważny węzeł komunikacyjny na trasie Poznań-Szczecin.

Gmina zajmuje powierzchnię 85 km². Miasto Ostroróg stanowi centrum społeczno- gospodarcze gminy. Większość terenu gminy to obszary rolnicze, które zajmują 65,8% ogólnej powierzchni gminy, natomiast lasy stanowią 26,9% powierzchni ogólnej. Są tutaj dwa jeziora: Wielkie i Mormin.

Nazwa Ostroróg pochodzi prawdopodobnie od obronnego grodu otoczonego palisadą z zaostrzonych u góry pali lub o ostro zakończonych basztach. Miasto i Gmina Ostroróg szczyli się herbem Nałęcz.

Prawa miejskie Ostroróg otrzymał przed 1412 rokiem.

Na terenie gminy znajdują się liczne obiekty zabytkowe objęte ochroną prawną. W mieście za zabytkowy uznany jest średniowieczny układ urbanistyczny ukształtowany w okresie od XV-XIX w. Z cennych zabytków należy wymienić zespół kościoła parafialnego p.w. NMP Wniebowziętej (wybudowany w stylu gotyckim na przełomie XIV i XV wieku, a przebudowany w 1776 r. w stylu barokowym), fundamenty zamku Ostrorogów, Magistrat, Poczta,

zespół dworca kolejowego oraz około stu domów. Najstarszym zabytkiem w Ostrorogu jest nasyp zamkowy położony na półwyspie Jeziora Wielkiego.

Atrakcją dla mieszkańców gminy Ostroróg, jak i dla przebywających tu turystów, są bez wątpienia wspomniane już jeziora Mormin i Wielkie, dysponujące doskonałymi warunkami do wypoczynku nad wodą: są tu kąpieliska, przystanie, wypożyczalnia sprzętu pływającego. Amatorzy wędkowania mogą liczyć na obfitość gatunków ryb i liczne stanowiska do łowienia.

KALENDARZ IMPREZ ORGANIZOWANYCH PRZEZ GMINĘ KOŹMINEK W ROKU 2005:

- III Konkurs Wiedzy z Języka Angielskiego o Nagrody Wójta Gminy Koźminek – marzec.
- Biesiada Gminna – marzec.
- Festyn Koźminecki – 11 i 12 czerwca. Sobota 11 czerwca - rozegranie Turnieju Piłkarskiego o Puchar Rady Gminy oraz zabawa taneczna. Niedziela 12 czerwca - III Turniej Sołectw Gminy Koźminek, oraz występy artystyczne (planowany czas trwania imprezy w niedzielę od godz. 15.00 – 19.00).
- Dożynki Gminne – 21 sierpnia.
- Święto Niepodległości – 11 listopada.

Kalendarz imprez o charakterze międzygminnym, planowanych przez poszczególne szkoły z terenu gminy Koźminek:

Szkoła Podstawowa w Nowym Nakwasinie:

- Turniej Tenisa Stołowego im. W. Witosa - 12 i 13 luty.

Szkoła Podstawowa w Koźminku:

- Wyścig Kolarski MTB o Puchar Wójta Gminy Koźminek (miejsce Lasek Koźminecki) - przełom marca / kwietnia.
- Święto Szkoły – maj.
- Biwaki Harcerskie – długi weekend w maju.

Szkoła Podstawowa w Moskurni:

- Turniej Mini-Koszykówki o Puchar UKS „Maraton” – styczeń.
- Drużynowy Turniej w Tenisie Stołowym o Puchar UKS „Maraton” – luty.
- Turniej Mini-Siatkówki o Puchar UKS „Maraton” – maj.

Gimnazjum w Koźminku:

- Seminarium Ekologiczne – przełom lutego/ marca.
- Zawody Sportowe w Piłce Siatkowej o Puchar Dyrektora Gimnazjum – luty.
- Dzień Europejski – kwiecień.

V RAJD PIESZY „ŚLADAMI HISTORII”

W dniu 11 listopada 2004r. w godzinach od 10⁰⁰ do 14⁰⁰ odbył się V Rajd Pieszy „Śladami Historii”, jego trasa biegła przez Kamień - Józefinę - Dębe Kolonia - Dębe.

Wzięły w nim udział reprezentacje drużyn harcerskich lub szkół z następujących miejscowości: Brzeziny, Dębe (2 - harcerze i uczniowie gimnazjum), Dzierzbiny, Mrocзки Wielkie, Mycielin (2 - zuchy i harcerze), Korzeniew, Koźminek (2 - SP i Gimnazjum), Opatówek (2 - SP i ZS), Skarszew, Staw, Tłokinia i Zakrzyn. W sumie 16 patroli.

Dzieci i młodzież rozpoczęły rajd pod pomnikiem powstańców z 1863 roku w Kamieniu (Cierpiatce), gdzie każdy patrol przygotował okolicznościowy apel. Następnie trasa biegła łąkami w górę rzeki Swędni w stronę Józefiny. Drużyny poruszały się według mapy, po drodze miały 3 punkty kontrolne, na których sprawdzana była wiedza historyczna i przyrodnicza oraz sprawność fizyczna.

Ponieważ poziom wiedzy i umiejętności patroli był bardzo wyrównany, o zwycięstwie zdecydowało zdyscyplinowanie uczestników rajdu.

I miejsce zajęła 4 Drużyna Harcerska „Dzierzby” z Dzierzbina, II harcerze z Mroczek Wielkich, a III - 25 DH „Skauci” im. J. Korczaka w Zakrzynie. Puchary dla zwycięskich drużyn ufundował Wójt Gminy Koźminek.

W rajdzie wzięło udział 158 uczestników (wraz z opiekunami), a organizacją zajęli się instruktorzy ZHP Hufca Powiatu Kaliskiego oraz nauczyciele Zespołu Szkół w Dębem (19 osób). Impreza została wsparta przez osoby, firmy i instytucje z terenu Gmin Koźminek, Lisków i Żelazków.

WYDAWCA: Urząd Gminy Koźminek, ul. Kościuszki 7,
62-840 Koźminek.

SKŁAD REDAKCJI: Mariusz Kaczmarek, Paulina Pawlak, Ania Owczarek, Ewa Sobczyńska.

E-MAIL: media@kozminek.pl, **TEL.** 76-37-026.